

BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCIOWE JAKO ELEMENT BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA

#HodowcyRazem, 17 lipca 2026 r.

- Silna produkcja zwierzęca = silna gospodarka
- Nie chcemy importować bezpieczeństwa — chcemy produkować je w Polsce

W ostatnich latach bezpieczeństwo żywnościowe coraz częściej wymieniane jest obok bezpieczeństwa energetycznego, militarnego czy cybernetycznego jako jeden z fundamentów stabilnego funkcjonowania państwa. Doświadczenia pandemii COVID-19, wojny w Ukrainie oraz licznych zakłóceń w globalnych łańcuchach dostaw pokazały, że zdolność do produkcji żywności na własnym terytorium nie jest wyłącznie kwestią gospodarczą, lecz strategicznym elementem suwerenności państwa. Kraj, który nie jest w stanie zapewnić swoim obywatelom podstawowych produktów żywnościowych, staje się zależny od decyzji politycznych, sytuacji rynkowej i dostępności dostaw z zagranicy. Produkcja żywności powinna być więc postrzegana jako część infrastruktury bezpieczeństwa narodowego. Komisja Europejska wskazuje, że bezpieczeństwo żywnościowe i suwerenność żywnościowa mają charakter strategiczny i należą do fundamentów odporności Europy.

Szczególną rolę odgrywa tutaj produkcja zwierzęca, która odpowiada za dostarczanie społeczeństwu białka zwierzęcego – jednego z najważniejszych składników diety. Bez własnej produkcji mięsa, mleka i jaj trudno mówić o pełnej suwerenności żywnościowej. Uzależnienie od importu żywności pochodzenia zwierzęcego zwiększa podatność kraju na kryzysy gospodarcze, konflikty międzynarodowe czy ograniczenia handlowe. W sytuacjach nadzwyczajnych pierwszym obowiązkiem państwa jest zapewnienie obywatelom dostępu do żywności. Dlatego krajowa produkcja zwierzęca powinna być traktowana jako strategiczny zasób wymagający ochrony i rozwoju. Produkcja zwierzęca odpowiada za ponad **50% wartości całej produkcji rolnej w Polsce**, co pokazuje jej fundamentalne znaczenie dla krajowego systemu żywnościowego.

Znaczenie produkcji zwierzęcej wykracza jednak daleko poza samą podaż żywności. To sektor o strategicznym znaczeniu dla ciągłości dostaw żywności, stabilności obszarów wiejskich i utrzymania potencjału produkcyjnego kraju. Produkcja zwierzęca tworzy miejsca pracy nie

tylko w gospodarstwach rolnych, ale również w zakładach przetwórczych, transporcie, handlu, weterynarii, sektorze paszowym, budownictwie inwentarskim, doradztwie rolniczym czy w szkolnictwie.. Według danych branżowych około **1 mln osób** pracuje bezpośrednio przy chowie i hodowli zwierząt, a ponad **100 tys. osób** zatrudnionych jest w przemyśle mięsnym. Należy również pamiętać, że produkcja zwierzęca jest kluczowym elementem funkcjonowania całego rynku rolnego. Ponad **65% krajowego zużycia zbóż** przeznaczane jest na produkcję pasz dla zwierząt. Oznacza to, że hodowla stanowi naturalny stabilizator rynku zbóż, zapewniając popyt dla krajowych producentów rolnych. Ograniczenie skali produkcji zwierzęcej prowadziłoby nie tylko do spadku produkcji mięsa czy mleka, ale również do zachwiania równowagi na rynku roślinnym, obniżenia opłacalności produkcji zbóż i osłabienia ekonomicznej kondycji wielu gospodarstw.

W debacie publicznej często zapomina się, że bezpieczeństwo żywnościowe opiera się na całym łańcuchu produkcyjnym – od pola, przez gospodarstwo, po zakład przetwórczy i sklep. Osłabienie jednego z jego elementów wpływa na stabilność całego systemu. Dlatego blokowanie inwestycji w produkcję zwierzęcą, mnożenie barier administracyjnych czy ograniczanie możliwości rozwoju gospodarstw nie jest wyłącznie problemem pojedynczych producentów. To ryzyko osłabienia krajowego potencjału produkcyjnego i zmniejszenia odporności państwa na przyszłe kryzysy. Dokumenty opracowywane przez organizacje producentów zwracają uwagę, że brak możliwości rozwoju infrastruktury związanej z produkcją zwierzęcą może prowadzić do destabilizacji rynku żywności i ograniczenia podaży krajowych produktów.

Współczesne zagrożenia pokazują, że państwa nie mogą opierać swojej strategii wyłącznie na założeniu nieograniczonego dostępu do światowego rynku. Wojna w Ukrainie i na Bliskim Wschodzie ujawniła, jak szybko mogą zostać zakłócone dostawy surowców, energii i żywności. Pandemia pokazała natomiast, że w sytuacji kryzysowej kraje w pierwszej kolejności dbają o własnych obywateli i własne bezpieczeństwo. Dlatego budowanie silnej i konkurencyjnej krajowej produkcji żywności powinno być traktowane jako inwestycja w bezpieczeństwo narodowe, porównywalne do inwestycji w energetykę czy obronność. Komisja Europejska w opublikowanej niedawno unijnej strategii dotyczącej zwierząt gospodarskich podkreśla, że bezpieczeństwo żywnościowe Europy nie podlega negocjacjom, a sektor rolno-

spożywczy ma strategiczne znaczenie dla funkcjonowania państw członkowskich dotyczącej zwierząt gospodarskich.

Polska posiada potencjał, aby pozostać jednym z najważniejszych producentów żywności w Europie. Jesteśmy największym producentem mięsa drobiowego w Unii Europejskiej, jednym z największych producentów mleka oraz znaczącym producentem wieprzowiny, wołowiny i jaj. Utrzymanie tego potencjału wymaga jednak stabilnego otoczenia prawnego, wsparcia inwestycji oraz uznania produkcji zwierzęcej za strategiczny element polityki państwa.

Rolnicy i przedsiębiorcy sektora rolno-spożywczego nie oczekują szczególnych przywilejów, lecz warunków umożliwiających dalszy rozwój i zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego przyszłym pokoleniom. Dyskusja o hodowli zwierząt nie powinna więc sprowadzać się wyłącznie do problemów i ograniczeń. Powinna zaczynać się od pytania, jak zagwarantować obywatelom dostęp do bezpiecznej, wysokiej jakości żywności produkowanej w kraju. Odpowiedź jest prosta: **bez silnego sektora produkcji zwierzęcej nie ma bezpieczeństwa żywnościowego, a bez bezpieczeństwa żywnościowego nie ma bezpieczeństwa państwa.**

Sygnatariusze **#HodowcyRazem**

Andrzej Kabat
Prezes Zarządu
Polski Związek Hodowców i
Producentów Trzody Chlewnej
„POLSUS”

Grzegorz Brodziak
Prezes Zarządu
Polskiej Federacji Rolnej

Aleksander Dargiewicz
Prezes Zarządu
Krajowego Związku Pracodawców –
Producentów Trzody Chlewnej
POLPIG

Dariusz Goszczyński
Prezes Zarządu
Krajowej Rady Drobiarstwa – Izba
Gospodarcza

Jerzy Wierzbicki
Prezes Zarządu
Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła
Mięsnego

Jacek Klimza
Prezes Zarządu
Polskiego Związku Hodowców
i Producentów Bydła Mięsnego

Paweł Podstawka
Prezes Zarządu
Krajowej Federacji Hodowców
Drobie i Producentów Jaj

Leszek Hądzlik
Prezydent
Polskiej Federacji Hodowców Bydła i
Producentów Mleka

Koordynator inicjatywy #HodowcyRazem- **Grzegorz Brodziak** Prezes Zarządu Polskiej Federacji Rolnej

#HodowcyRazem to inicjatywa 8 największych polskich organizacji zrzeszających krajowych hodowców, której celem jest zrównoważony rozwój produkcji zwierzęcej oraz przekazanie społeczeństwu, mediom, przedstawicielom świata polityki racji i argumentów hodowców i naukowców. Pokazujemy, że chów zwierząt prowadzony jest w oparciu o dobre praktyki, z dbałością o dobrostan zwierząt, a produkty tego chowu są zdrowe i stanowią niezbędny składnik ludzkiej diety.